

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการควบคุมผู้ต้องขังที่ได้รับอนุญาตให้ออกไปรักษาตัว
ภายนอกเรือนจำ พ.ศ.๒๕๒๑

โดยที่เป็นการสมควรมีระเบียบว่าด้วยการควบคุมผู้ต้องขังที่ได้รับอนุญาตให้ออกไปรักษาตัวภายนอกเรือนจำ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการประสานงาน และป้องกันมิให้ผู้ต้องขังหลบหนีไปจากสถานที่ซึ่งได้รับอนุญาตให้ไปอยู่รักษาตัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ และ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ กระทรวงมหาดไทยจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีที่ผู้ต้องขังได้รับอนุญาตออกมารับการรักษา ณ โรงพยาบาลภายนอกเรือนจำ โดยไปและกลับในวันเดียวกันนั้น เมื่อแพทย์โรงพยาบาลได้ตรวจอาการป่วยของผู้ต้องขังแล้วมีความเห็นว่า สมควรรับตัวไว้รักษาที่โรงพยาบาล ให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมขอหลักฐานและสาเหตุในการรับตัวผู้ต้องขังจากแพทย์ผู้ทำการวินิจฉัยนั้น นำเสนอต่อผู้บัญชาการเรือนจำเพื่อดำเนินการขออนุญาตต่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์ และแจ้งให้แพทย์เรือนจำทราบโดยเร็ว เป็นหน้าที่ของแพทย์เรือนจำที่จะต้องติดต่อประสานงานกับแพทย์โรงพยาบาลในการติดตามผล และพิจารณาว่าสมควรที่จะให้ผู้ต้องขังนั้นอยู่รักษาตัวที่โรงพยาบาลภายนอกหรือไม่ ถ้าไม่เห็นสมควรก็ให้แพทย์เรือนจำขอเอกสารความเห็นจากแพทย์โรงพยาบาลแล้วทำรายงานเสนอต่อผู้บัญชาการเรือนจำพร้อมด้วยความเห็นของตน รายงานต่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์โดยมิชักช้า เพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตโดยเร็ว

ข้อ ๒ เรือนจำแห่งใดที่ไม่มีแพทย์ประจำอยู่ให้ผู้บัญชาการเรือนจำขอความช่วยเหลือจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ หรือโรงพยาบาลในท้องที่นั้น ๆ ให้ส่งแพทย์ไปทำการตรวจวินิจฉัยโรคในเรือนจำก่อนที่จะส่งตัวผู้ต้องขังออกไปรักษาตัว ณ โรงพยาบาลภายนอกเรือนจำเท่าที่สามารถจะทำได้ ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องส่งผู้ต้องขังออกไปรักษาตัวภายนอกเรือนจำ ก็ให้ผู้บัญชาการเรือนจำรายงานขออนุญาตอธิบดีกรมราชทัณฑ์ โดยด่วนต่อไป

ข้อ ๓ ในกรณีที่แพทย์รับตัวผู้ต้องขังไว้รักษา ณ โรงพยาบาลภายนอกเรือนจำและการควบคุมจำเป็น ต้องใช้ห้องควบคุมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรทันที และให้ทำการควบคุมรับผิดชอบร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ถือลูกกุญแจและแม่กุญแจประจำห้องควบคุมฝ่ายละ ๑ ชุด โดยให้ต่างฝ่ายต่างใส่กุญแจห้องควบคุมไว้ร่วมกัน เมื่อนำผู้ต้องขังป่วยออกไปตรวจรักษาในห้องควบคุมให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เป็นผู้ควบคุมโดยใกล้ชิด ป้องกันมิให้ผู้ต้องขังหลบหนีไปได้

เมื่อหมดความจำเป็นที่จะให้ผู้ต้องขังอยู่รักษาตัว ณ โรงพยาบาลภายนอกเรือนจำ และเมื่อได้นำผู้ต้องขังกลับคืนเรือนจำแล้ว ให้ผู้บัญชาการเรือนจำแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบทันที ให้พยายามแยกสถานที่ควบคุมผู้ต้องขังป่วยของกรมราชทัณฑ์กับผู้ต้องหาป่วยของกรมตำรวจออกจากกันเท่าที่สามารถจะทำได้

ข้อ ๔ การควบคุมผู้ต้องขังป่วยไปโรงพยาบาลภายนอกเรือนจำ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมมีอำนาจใช้กุญแจมือเป็นเครื่องพันธนาการได้ เว้นแต่ผู้ต้องขังนั้นเป็นผู้ร้ายสำคัญให้ใช้เครื่องพันธนาการอย่างอื่น ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงมหาดไทย เพื่อความปลอดภัยในการควบคุมก็ได้ แต่ในกรณีผู้ต้องขังป่วยซึ่งไม่สามารถเดินได้ จะไม่ใช่เครื่องพันธนาการใดๆ ก็ได้ในระหว่างที่ควบคุมผู้ต้องขังป่วยรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล ให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมมีอำนาจใช้เครื่องพันธนาการได้ เว้นแต่แพทย์เห็นว่าไม่เป็นการสมควรด้วยเหตุผลทางการแพทย์ ในกรณีเช่นนี้ให้แพทย์มีคำสั่งไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในกรณีที่มีการควบคุมผู้ต้องขังป่วยที่รักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล ถ้าการควบคุมรับผิดชอบอยู่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เป็นผู้รับผิดชอบโดยเฉพาะ ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ดำรงตำแหน่งในลักษณะเทียบเท่าจะต้องจัดเจ้าหน้าที่ไปควบคุมผู้ต้องขังให้พอแก่การป้องกันการหลบหนีและความปลอดภัยในทุกกรณี เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมผู้ต้องขังจะผลจากการควบคุมผู้ต้องขังหรือไม่ควบคุมชั่วคราวหนึ่ง โดยอ้างเหตุความจำเป็นในทางส่วนตัว อนามัย สุขภาพทางร่างกาย หรือกิจธุระสำคัญเป็นพิเศษมาเป็นข้อแก้ตัวหรืออ้างความจำเป็นในเมื่อผู้ต้องขังหลบหนีไม่ได้ อนึ่ง การควบคุมผู้ต้องขังจากเรือนจำหรือทัณฑสถานไปโรงพยาบาล หรือสถานเอนกนามัย จะต้องระมัดระวังควบคุมเป็นพิเศษ ระมัดระวังมิให้มีการหลบหนีทุกขณะ และห้ามใช้เวลาไปกระทำการอย่างอื่นในระหว่างเดินทางไปโรงพยาบาลหรือสถานเอนกนามัย

ข้อ ๕ เมื่อกรมราชทัณฑ์ได้รับรายงานจากเรือนจำ ขออนุญาตนำผู้ต้องขังป่วยฉุกเฉินออกไปรักษาตัว ณ โรงพยาบาลภายนอกเรือนจำ ให้เจ้าหน้าที่นำเสนออธิบดีกรมราชทัณฑ์พิจารณาสั่งการโดยพลันในกรณีนอกเวลาราชการ ให้เจ้าหน้าที่เวรประจำกรมราชทัณฑ์ผู้รับเรื่องราวรับรายงานอธิบดีกรมราชทัณฑ์เพื่อพิจารณาสั่งการโดยเร็ว

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินอันอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ต้องขัง ในระหว่างที่ให้ผู้ต้องขังอยู่รักษาตัว ณ โรงพยาบาลภายนอกเรือนจำ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมมีอำนาจนำตัวผู้ต้องขังออกจากที่เกิดเหตุโดยวิธีที่ปลอดภัยที่สุดต่อการควบคุมและภัยอันตรายนั้นแล้วให้รายงานต่อผู้บัญชาการเรือนจำเพื่อนำเสนออธิบดีกรมราชทัณฑ์พิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๗ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๒๑

(ลงนาม) พลเอก เล็ก แนวมาลี

(เล็ก แนวมาลี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย